

หัวข้อการวิจัย การจัดการความรู้ทางการบัญชีเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในการผลิต ผลิตภัณฑ์
 ลำไยอบแห้งสีทองของกลุ่มเกษตรกรบ้านเหมืองกวั๊ก ต.มะเขือแจ้ อ.เมือง
 จ.ลำพูน

ชื่อผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาริพิน มงคลสมัย

สังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ปี พ.ศ. 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดทำบัญชีของกลุ่มเกษตรกร
 บ้านเหมืองกวั๊ก หมู่ 5 ตำบลมะเขือแจ้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน เพื่อการพัฒนาการจัดทำบัญชีตาม
 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อแก้ปัญหาหนี้สินและเพื่อการพึ่งตนเอง และเพื่อพัฒนาวิสาหกิจ
 ชุมชนภายใต้การพึ่งพาทรัพยากรภายในชุมชน โดยใช้เวลาดำเนินการระหว่างเดือนธันวาคม 2550
 ถึงธันวาคม 2551 ผู้เข้าร่วมโครงการคือ กลุ่มเกษตรกรผู้ทำลำไยอบแห้งสีทองบ้านเหมืองกวั๊ก
 ต.มะเขือแจ้ อ.เมือง จ.ลำพูน จำนวน 49 คน การดำเนินการวิจัยใช้วิธีการจัดเวทีชุมชน บันทึก
 ภาคสนาม การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก และการสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรบ้านเหมืองกวั๊กมีความรู้ด้านบัญชีครัวเรือน บัญชีต้นทุน และ
 เศรษฐกิจพอเพียง เนื่องจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ได้เข้ามาให้
 ความรู้ด้านบัญชีครัวเรือน เกษตรกรทราบจำนวนต้นทุนการอบลำไยเป็นอย่างดีเนื่องจากเกษตรกร
 ทำลำไยอบแห้งมานานกว่า 10 ปี และเกษตรกรรับรู้แนวคิดเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง จากสื่อต่าง ๆ
 เช่น โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ เกษตรกรทราบข้อมูลเกี่ยวกับบัญชีต้นทุนเป็นอย่างดี เนื่องจาก
 เกษตรกรมีประสบการณ์การทำลำไยอบแห้งที่ยาวนานกว่า 10 ปี แต่การบันทึกบัญชีต้นทุน
 เกษตรกรจะบันทึกเฉพาะค่าแรงงาน สำหรับค่าวัตถุดิบและค่าใช้จ่ายในการผลิตไม่ได้บันทึกไว้เป็น
 หลักฐาน

เกษตรกรบ้านเหมืองกวั๊กมีปัญหาการบันทึกบัญชีครัวเรือนเนื่องจากมีรายได้ไม่สม่ำเสมอ
 ในแต่ละปี ทำให้เกิดความท้อใจในการบันทึกบัญชี โดยเฉพาะเดือนที่เกษตรกรไม่มีรายได้ มีแต่
 ใช้จ่าย อย่างไรก็ตามในช่วงของการดำเนินการวิจัยเกษตรกรเริ่มต้นบันทึกบัญชีอย่างสม่ำเสมอ
 โดยมีทัศนคติว่าการที่ครอบครัวบันทึกบัญชีรายรับรายจ่ายจะทำให้เด็กมีวินัยในเรื่องการใช้จ่ายเงิน

สำหรับการพัฒนากระบวนการจัดทำบัญชีพบว่าการบันทึกบัญชีมีความยืดหยุ่นตามลักษณะ
 รายได้ของครอบครัวและตามทัศนคติของเกษตรกรต่อการบันทึกบัญชีรายรับรายจ่าย โดยพบว่า
 บางครอบครัวบันทึกบัญชีทุกวันและ บางครอบครัวบันทึกบัญชีเป็นรายสัปดาห์

การส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนบันทึกบัญชีครัวเรือน นับว่าประสบความสำเร็จพอสมควร เนื่องจากมีชุมชนส่งสมุดบัญชีเข้าประกวดจำนวน 5 ครัวเรือนและผลของการบันทึกบัญชีทำให้ชุมชนสามารถลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เช่น ค่าห่วย จากเดิมซื้อสูงสุดถึง 500 บาท แต่เมื่อบันทึกบัญชีเห็นค่าห่วยสูงจึงตั้งใจจะลดค่าห่วยลงปัจจุบันซื้อไม่เกิน 100 บาท เป็นต้น และเป็นกำลังใจในการหารายได้เข้าสู่ครอบครัวได้มากขึ้น

ABSTRACT

This action research aimed to study accounting of community enterprises of golden dried longan at Muangkuak Village Muang Lumphoon Province to develop the family accounting method according to the Sufficiency Economy, and to find the cost accounting method to develop this community. This study was conducted between December 2007 to December 2008. The key participants were 49 community enterprises of golden dried longan at Muangkuak Village Muang Lumphoon Province.

The result showed that this community have known accounting from Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives ; BAAC . They known the His Majesty the King' s notion “Sufficiency Economy” from many medias such as television and newspaper. This community known about the cost of golden dried longan, Because they have experience in this business more than 10 years. However, they have recorded only labor expense, they didn't recorded material and overhead expense.

The problem was the monthly income of people in the community was not consistency especially some month there was no income. Therefore, they lost their motive to record the accounting. However, there was aware of doing accounting. Hence, they continue recording the family accounting again in order to motivate their children to do the accounting.

People in the community have done family accounting in different methods, depending on their income. For example, some family recorded their financing transaction everyday while other have done it by weekly.

From the accounting book contest, there were five families sending their accounting books for the competition. There were two families able to reduce their unnecessary expense. They have hope for making more family income.